

”Skapelsens väntan”, ”slaveriet under förgängelsen”, ”tomhetens välde”, ”födslovåndor” – aposteln Paulus använder starka ord i dagens läsning.

Han tar upp ett ämne som vi alla är berörda av: lidanden – vare sig i det egna livet, omkring oss eller som ett globalt problem.

Det kan vara sjukdomar, naturkatastrofer eller döden som plågor människorna. Är hela skapelsen felkonstruerad? Nej. Gud har gjort ett otroligt konstverk när han skapade universum. Det är människan som är den yttersta orsaken till mycket elände, betonar Paulus. Mänsklighetens synder! Det är den negativa kraft som i relationer mellan enskilda och mellan grupper åstadkommer lidanden som svek, hat, brott och krig. Även bakom miljöförstöring och fattigdom ligger egoism, maktmissbruk och korruption. Och de fattiga drabbas mest av människors synder.

Detta skriver påven Franciskus om i sin encyklika *Laudato si'*, på svenska *Lovad vare du*. Han har skrivit den av omsorg om jorden, vårt gemensamma hem. Den pågående miljökrisen belyses där av den aktuella forskningen. Som en andlig vägvisare drar påven sedan upp konsekvenser för etiskt och moraliskt handlande. Boken är en värdefull hjälp i miljöfrågor. Köp den och läs den - och dra de rätta konsekvenserna! Det räcker inte att ha den i bokhyllan. Påven skänkte miljöencyklikan till den amerikanske presidenten men vi kan gissa om han har läst den... Miljöfrågor tas nästan dagligen upp i våra massmedia. Paris-avtalet har backats upp av de flesta staterna och mycket av miljöpartiets program har övertagits också av de andra partierna. Det kan dock bli tomma ord och bristfälliga handlingar – man lovar runt och håller tunt – men politikernas löften och inte minst forskningen påverkar i längden mentaliteten i många länder. Vi alla önskar ju att lämna en vacker planet till den kommande generationen. Vi måste rädda jorden, vårt hem! Eller som redan Evert Taube sjöng: *Kalla den Änglamarken eller Himlajorden, om du vill, Jorden vi ärvde och lunden den gröna... Låt dem få leva, de är ju så sköna!*

Aposteln Paulus, och vår tids påvar, vet om skapelsens brister, om slaveriet under förgängelsen. Paulus nämner problemet men föreslår inte praktiska handlingar, som sopsortering eller elbilar. Nej, han talar om hopp. *Hela skapelsen ropar ännu som i födslovåndor*, säger han till de kristna i Rom och till de kristna i Stockholm. En kvinna som väntar barn får utstå lidanden; men hon längtar med stora förväntningar efter det barn som ska komma till världen. Hon vet att ett nytt liv som ska födas. Hon gläder sig i hoppet och kan därför uthärda värken. *Så väntar skapelsen otåligt att Guds söner skall uppenbaras*, skriver Paulus. Och ännu starkare är läsningens början: *Jag menar att våra lidanden i denna tid ingenting betyder mot den härlighet som skall uppenbaras och bli vår.*

Med glad förväntan kan vi se fram emot vårt livs och hela skapelsens fulländning: på härligheten i himlen. Detta är verkligen hoppets evangelium.